

Рівненський державний

гуманітарний університет

Студентський дайджест

Збірник наукових матеріалів здобувачів
вищої освіти

№ 3
2021

Рівненський державний гуманітарний університет
Психолого-природничий факультет

Студентський дайджест

збірник наукових матеріалів здобувачів вищої освіти

Випуск 3

Рівне, 2021

СТУДЕНТСЬКИЙ ДАЙДЖЕСТ: збірник наукових матеріалів здобувачів вищої освіти. – Випуск 3. – Рівне: РДГУ, 2021. – 150 с.

Головний редактор:

Павелків Роман Володимирович – доктор психологічних наук, професор, перший проректор, завідувач кафедри вікової та педагогічної психології Рівненського державного гуманітарного університету.

Виконавчий редактор:

Корчакова Наталія Вікторівна – доктор психологічних наук, доцент, професор кафедри вікової та педагогічної психології Рівненського державного гуманітарного університету.

Члени редакційної колегії

Немеш Олена Миколаївна – доктор психологічних наук, професор, в.о.ректора Рівненського державного гуманітарного університету.

Павелків Віталій Романович – доктор психологічних наук, професор, декан психолого-природничого факультету Рівненського державного гуманітарного університету.

Безлюдна Валентина Іванівна – кандидат педагогічних наук, доцент, професор кафедри вікової та педагогічної психології Рівненського державного гуманітарного університету.

Юрчук Олексій Іванович – кандидат педагогічних наук, доцент кафедри педагогіки і психології (дошкільної та корекційної) імені проф. Поніманської Т. І Рівненського державного гуманітарного університету

*Друкується за рішенням Вченої Ради РДГУ
(протокол № 5 від 27 травня 2021 р.)*

За достовірність фактів, дат, назв тощо відповідальність несуть автори матеріалів.

УДК 159.923:364.658

ПСИХОЛОГІЧНЕ БЛАГОПОЛУЧЧЯ ОСОБИСТОСТІ**Мартюченко Катерина, здобувач ОС «бакалавр»**

спеціальності 053 «Психологія», 2 курс, РДГУ

Керівник: Хомич І.С., викладач

У статті досліджуються основні підходи різних науковців до вивчення проблеми психологічного благополуччя особистості, яке розглядається як комплексний показник ступеня спрямованості людини на реалізацію основних складових позитивного функціонування.

Ключові слова : психологічне благополуччя особистості, компоненти психологічного благополуччя, психологічні фактори, підходи до розуміння психологічного благополуччя.

Метою статті є розкрити сутність, структуру і чинники психологічного благополуччя особистості.

Виклад основного матеріалу дослідження. Проблема психологічного благополуччя особистості стала досить актуальною в останні десятиліття. Це обумовлено нестабільністю економіки, фінансовою напруженістю, зниженням рівня та якості життя населення.

Психологічне благополуччя особистості - це інтегральний, системний стан людини, що являє собою складний взаємозв'язок фізичних, психологічних, культурних, соціальних та духовних факторів та відображає сприйняття й оцінку людиною самореалізації з врахуванням потенційних можливостей.

Поняття «психологічне благополуччя особистості» запропонував Бредбурн, який порівняв його із суб'єктивним відчуттям щастя і загальною задоволеністю життям та на основі цього створив модель психологічного благополуччя, куди входять: баланс між постійною взаємодією позитивного та негативного афектів і подіями із повсякденного життя. Згідно бачення вченого, різниця між позитивним і негативним афектами є показником психологічного благополуччя людини, що полягає у задоволеності життям загалом, тобто, коли рівень позитивного афекту перевищує негативний, то людина відчуває себе щасливою і впевненою, і відповідно, має високий рівень психологічного благополуччя та навпаки, коли рівень негативних переживань вищий, аніж позитивних, то людина відчуває себе нещасною та незадоволеною [1].

Сьогодні розвивається ряд підходів до усвідомлення психічного благополуччя, які були засновані на різних поняттях про благо, актуальні чесноти, здорове суспільство. Всі підходи до дослідження феномену психічного благополуччя можна розділити на кілька груп.

У першій групі поняття «психологічне благополуччя» детермінується як дві головні течії: гедоністична і евдемоністична. До гедоністичних теорій відносять всі теорії, де благополуччя описується в поняттях задоволеності - незадоволеності, що ґрунтується на балансі позитивного і негативного афектів. Це ідеї Н. Бредберна і Е. Дінера. Евдемоністичне усвідомлення цієї проблеми ґрунтується на твердженні, що особистісний ріст – основна та необхідна складова благополуччя. Цей підхід характерний для поглядів А. Вотермена і К. Ріффа [4].

У другій групі психологічне благополуччя висвітлюється як з'ясування проблеми позитивного психологічного існування особистості. До третьої групи відноситься усвідомлення феномена «психічного благополуччя» на базі психофізіологічного збереження функцій. Базу цієї групи становить думка про те, що генетичні причини також можуть роз'яснити індивідуальні відмінності в психологічному благополуччі.

До четвертої групи належить усвідомлення поняття «психічного благополуччя», яке розглядається П. Фесенко і Т. Шевеленковою, як цілісне переживання, що формулюється в особистому відчутті щастя, задоволеності собою і власним життям, окрім того поєднане з базовими людськими цінностями та потребами [5]. Тут психологічне благополуччя вивчається як суб'єктивне явище, переживання, що залежить від системи внутрішніх оцінок самого носія цього переживання. При розробці поняття психологічне благополуччя науковці

роблять акцент на оцінці людиною себе і свого життя, також на якостях позитивної діяльності особистості, вважаючи, що найбільш досконало ці два аспекти поєднані в шестикомпонентній теорії психологічного благополуччя К. Ріфф [6].

Керол Ріфф розробила шестифакторну модель психологічного благополуччя - це теорія, яка обумовлює шість чинників, що визначають психологічне благополуччя, задоволення та щастя людини. Шляхом досягнення стану рівноваги усвідомлюється психологічне благополуччя, що може змінюватись під впливом життєвих подій, як негативних, так і позитивних.

Модель Ріфф спирається на «Нікомахову етику» Арістотеля, згідно з якою мета життя - не почувати себе добре, а жити чесно. Шість факторів вважаються визначними елементами психологічного благополуччя:

1. Самоприйняття
2. Встановлення якісних зв'язків з іншими
3. Почуття самостійності в думках і діях
4. Здатність керувати складним середовищем відповідно до особистих потреб та цінностей
5. Досягнення значущих цілей і відчуття цілі в житті
6. Постійне зростання і розвиток як особистості

Ріфф вважає, що не все, що відповідає задоволеності життям, сприяє досягненню психологічного благополуччя, адже життєві труднощі, негативний, і навіть травматичний досвід та переживання можуть стати основою для підвищення психологічного благополуччя людини через глибше осмислення життя, усвідомлення власних життєвих цілей, встановлення гармонійних стосунків з іншими людьми, набуття здатності до співпереживання. Отже, відповідно до теорії Ріфф, психологічне благополуччя – складний, інтегральний феномен, що характеризує позитивне функціонування особистості та виражається в суб'єктивному відчутті задоволеності життям, реалізації власного потенціалу та залежить від суб'єктивної якості комунікацій особистості з оточуючими [6].

В Україні вивчення даного питання та його чинників припадає на останнє десятиліття ХХ століття і пов'язане з іменами таких науковців як Н. Бахаревої, Д. Леонтєва, О. Бочарової, П. Фесенко, М. Григор'євої, А. Созонтова, Л. Куликова. Вони вивчали даний феномен в контексті зовнішніх причин: ступеню задоволення основних потреб, характеру міжособистісних відносин і внутрішніх причин — толерантності, суверенності психологічного простору особистості, ціннісних орієнтацій та стратегій поведінки, самоактуалізації, рівня домагань і самооцінки, життєвих орієнтирів, усвідомленості цінності життя [3]. Розглядаючи проблему психологічного благополуччя особистості, Л. Куликов виділяє такі його чинники:

- соціальні – це задоволеність особистості своїм соціальним статусом і станом суспільства, до якого вона себе відносить, задоволеність міжособистісними взаємовідносинами, статусом у мікросоціальному оточенні чи інтерес до «ідеального суспільства всього людства» (згідно з поглядами А. Адлера);
- духовні – відчуття близькості до духовної культури суспільства, усвідомлення можливості долучатися до її багатств, розуміння призначення людини та її сутності, усвідомлення переживання нею сенсу життя;
- фізичні – гарне фізичне самопочуття, фізичне здоров'я;
- матеріальні – задоволеність матеріальним становищем (житло, харчування, відпочинок), стабільність матеріального статку;
- психологічні – гармонійне поєднання психічних процесів і функцій, відчуття цілісності, внутрішньої рівноваги, психічне здоров'я в цілому [3].

Крім чинників, що впливають на душевну рівновагу, Л. Куликов [3] підкреслює важливість відчуття спільності та цілісності, які є надзвичайно вагомими чинниками, що позитивно впливають на усвідомлення і переживання сенсу життя людини. Особистість

повинна дотримуватись відповідної установки, яку вона може підтримувати, схвалюючи себе за досягнення важливих цілей. Ще одним вагомим чинником при цьому є увага оточуючих, яка дозволяє підвищити нашу рішучість. Все це призводить, на думку Л. Куликова, до відчуття благополуччя як безперервного процесу, який тісно пов'язує певну життєву позицію та поведінку, що позитивно впливає на реалізацію потенційних можливостей людини. Протягом усього життя людина має нестримне бажання зрозуміти сенс власного благополуччя. Однак, як зазначає Д. Шернофф, особистість, яка володіє почуттям власної гідності та має високий рівень оптимізму, частіше перебуває у стані захопленості життям. Саме ж психологічне благополуччя полягає в задоволенні екзистенціальних потреб особистості і настає тоді, коли людина намагається знайти відповіді на такі складні питання як смерть, свобода, ізоляція, самототожність і щастя [2].

Отже, відповідно до останніх досліджень, психологічне благополуччя вивчають, відштовхуючись від усвідомлення особистістю природи щастя, задоволеності життям, також визначають його джерела і головні причини. Беручи до уваги зростання запитів суспільства, науковці розширюють аспекти дослідних робіт, в тому числі акцентують увагу на певних факторах, які забезпечують конкретно психологічне благополуччя, в тому числі рівень незалежності психічного простору, реальні відносини зі світом, найвищу оцінку значимості світу і власних можливостей, задоволення основних психічних потреб, самоефективність і т.д. Дослідники роблять висновок, що важливим чинником психічного благополуччя виступає значимість для людини тих чи інших об'єктів в її соціумі, ставлення до них та специфіка уявлень про них.

Висновки. Як бачимо із проаналізованих наукових праць як зарубіжних, так і вітчизняних вчених, можна говорити про те, що психологічне благополуччя – складний, інтегральний феномен, що характеризує позитивне функціонування особистості та виражається в суб'єктивному відчутті задоволеності життям, реалізації власного потенціалу та залежить від суб'єктивної якості комунікацій особистості з оточуючими. Суб'єктивне благополуччя складається із задоволеності життям, відсутності негативного афекту та наявності позитивних емоцій і є динамічною когнітивно-емоційною оцінкою людини якості власного життя загалом та окремих його сфер, що залежить, з одного боку, від неї самої та її особистісних властивостей, з іншого – від реалій її життя. Перспективи подальших розвідок вбачаємо у детальнішому вивченні та аналізі різних компонентів суб'єктивного благополуччя, зокрема, феномену задоволеності життям та становлення професійної Я-концепції особистості.

Список використаної літератури

1. Дементий Л.И., Купченко В.Е. Самоконтроль как предиктор психологического благополучия студентов // *Философия и социальные науки.* - 2016. – № 2. – С. 76-81.
2. Дубовик Ю.Б. Исследование психологического благополучия в пожилом и старческом возрасте / Ю. Б. Дубовик // *Психологические исследования* : [электрон. науч. журн.]. – 2011. – №1 (15).
3. Куликов Л. В. Детерминанты удовлетворённости жизнью / Л. В. Куликов // *Общество и политика* ; под ред. В. Ю. Большакова. – СПб. : Изд-во С.-Петербургского ун-та, 2000. – С. 476 - 510.
4. Созонтов А.Е. Гедонистический и эвдемонистический подходы к проблеме психологического благополучия/ А.Е. Созонтов // *Вопросы психологии.* – 2006. – № 4. – С. 105-114.
5. Шевеленкова Т.Д., Фесенко П.П. Психологическое благополучие личности (обзор основных концепций и методика исследования) / Т.Д. Шевеленкова П.П. Фесенко // *Психологическая диагностика.* – 2005. – №3. – С. 95-129.
6. Ryff, C., Singer, B. (1996). Psychological well-being: Meaning, measurement, and implications for psychotherapy research. *Psychotherapy and Psychosomatics*, 65, p. 14 - 23.

З М І С Т

АПОСТОЛ М. ВЗАЄМОДІЯ ПСИХОЛОГА ЗАКЛАДУ ОСВІТИ З БАТЬКАМИ В УМОВАХ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ.....	5
БАБАК А. ПСИХОЛОГІЧНА ГОТОВНІСТЬ ДИТИНИ ДО НАВЧАННЯ.....	8
БЕНДЮГ В. ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ПОВЕДІНКИ ПОДРУЖЖЯ В КОНФЛІКТІ.....	10
БЕНДЮГ В. ДОСЛІДЖЕННЯ ВПЛИВУ ТИПУ ТЕМПЕРАМЕНТУ НА ПОВЕДІНКУ ПОДРУЖЖЯ В КОНФЛІКТІ.....	13
БІЛЬ Ю. ЧИННИКИ АГРЕСИВНОСТІ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ.....	15
БОРТНІК М. ПСИХОЛОГІЧНІ ДЕТЕРМІНАНТИ ПРОЯВІВ ІНФАНТИЛІЗМУ У ПІДЛІТКОВОМУ ВІЦІ.....	17
ВАЛАГА О. ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ Я-ОБРАЗУ В РАНЬОМУ ЮНАЦЬКОМУ ВІЦІ.....	20
ГРЕБІНЕВИЧ М. ВПЛИВ ЦІННІСНИХ ОРІЄНТАЦІЙ НА ПРОФЕСІЙНЕ САМОВИЗНАЧЕННЯ СТАРШОКЛАСНИКІВ.....	21
ГУЗЕЙ А. ПРОБЛЕМИ ПРОФЕСІЙНОГО СТАНОВЛЕННЯ МОЛОДОГО ФАХІВЦЯ ПСИХОЛОГІЧНОЇ СЛУЖБИ.....	24
ГУРИНЧУК А. ГЕНДЕРНІ ОСОБЛИВОСТІ ПРОЯВУ ЛІДЕРСТВА В ЮНАЦЬКОМУ ВІЦІ.....	28
ДАНИЛЯК К. ДОСЛІДЖЕННЯ ПСИХОЛОГІЧНИХ ОСОБЛИВОСТЕЙ ФЕНОМЕНУ СТРАХУ У СУЧАСНІЙ НАУЦІ.....	30
ДВОРАК Д. ПСИХОЛОГІЧНА ПРОБЛЕМА БУЛІНГУ У ШКІЛЬНОМУ СЕРЕДОВИЩІ.....	32
ДЕМ'ЯНЮК В. ПРОБЛЕМИ АДАПТАЦІЇ ПРАЦІВНИКІВ ПСИХОЛОГІЧНОЇ СЛУЖБИ СИСТЕМИ ОСВІТИ ДО УМОВ ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ.....	35
ДЕРЕЛО І. ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ САМОПРЕЗЕНТАЦІЇ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ-ЖІНОК.....	39
ДЖЕДЖЕРА О. ВПЛИВ СТРЕСУ НА ПЕРЕЖИВАННЯ ЕМОЦІЙНИХ СТАНІВ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ В УМОВАХ ПАНДЕМІЇ COVID-19.....	41
ДЗЬОБА Ю. ПРИЧИНИ ТА ПРОЯВИ ЕМОЦІЙНОГО ВИГОРАННЯ ПІДЛІТКІВ.....	43
ЄФІМОВА М. МПСИХОЛОГІЧНІ ЗАХОДИ З ПРОФІЛАКТИКИ АГРЕСИВНОЇ ПОВЕДІНКИ ПІДЛІТКІВ.....	45
КИЛИМЧУК І. РОЛЬ ПСИХОЛОГІЧНОЇ СЛУЖБИ У ФОРМУВАННІ В УЧАСНИКІВ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ ТОЛЕРАНТНОГО СТАВЛЕННЯ ДО ДІТЕЙ З ОСОБЛИВИМИ ОСВІТНИМИ ПОТРЕБАМИ.....	49
КОБЕЦЬ Д. ТЕОРЕТИЧНИЙ АНАЛІЗ ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ НАВЧАЛЬНОЇ МОТИВАЦІЇ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ.....	52
КОВАЛЕЦЬ А. УЯВЛЕННЯ ЮНАЦТВА ПРО МАЙБУТНЬОГО ШЛЮБНОГО ПАРТНЕРА.....	55
КОВАЛЬЧУК Х. ОСОБЛИВОСТІ ЛІДЕРСЬКИХ ЯКОСТЕЙ СТУДЕНТІВ.....	57
КОЗЕНЮК М. ОСОБЛИВОСТІ ВИВЧЕННЯ ОСОБИСТІСНОЇ ГОТОВНОСТІ СТАРШОКЛАСНИКІВ ДО ВИБОРУ ПРОФЕСІЇ.....	58
КОНОНЧУК А. ЗДАТНІСТЬ ДО ЕМПАТІЇ ЯК СКЛАДОВА ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ПСИХОЛОГА ЗАКЛАДУ ОСВІТИ.....	62
КОСТЮКОВИЧ І. ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ САМООЦІНКИ ДІТЕЙ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	65
КУЛАКЕВИЧ П. БАТЬКІВСТВО ТА МАТЕРИНСТВО ЯК СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНИЙ ФЕНОМЕН.....	69
ЛАТА І. ПСИХОЛОГІЧНЕ ДОСЛІДЖЕННЯ ФЕНОМЕНУ «ВИГНАНЦЯ» В ОСВІТНЬОМУ СЕРЕДОВИЩІ.....	72

МАРТЮЧЕНКО К. ПСИХОЛОГІЧНЕ БЛАГОПОЛУЧЧЯ ОСОБИСТОСТІ.....	74
МАРЧУК К. ПСИХОЛОГІЧНЕ ДОСЛІДЖЕННЯ ПРИЧИН БУЛІНГУ В НАВЧАЛЬНОМУ СЕРЕДОВИЩІ.....	77
МЕЛЬНИК Т. ПСИХОЛОГІЧНІ ЧИННИКИ АКЦЕНТУАЦІЇ ХАРАКТЕРУ У ПІДЛІТКІВ.....	78
МИСЬКО Є. ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ НАВЧАЛЬНОЇ МОТИВАЦІЇ СТАРШОКЛАСНИКІВ.....	81
МИХАЙЛОВА Т. ШЛЯХИ ЗАПОБІГАННЯ ТА КОНСТРУКТИВНОГО РОЗВ'ЯЗАННЯ КОНФЛІКТІВ У ПІДЛІТКОВИХ КОЛЕКТИВАХ.....	83
МОВЧКО О. ПСИХОЛОГІЧНІ БАР'ЄРИ ПСИХОЛОГА ЗАКЛАДУ ОСВІТИ У ВЗАЄМОДІЇ ІЗ ПЕДАГОГІЧНИМ КОЛЕКТИВОМ.....	86
НЕЧАЄВА Р. ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ПОСТТРАВМАТИЧНОГО СТРЕСОВОГО РОЗЛАДУ У ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ.....	89
НІКШИНА Д. ФОРМУВАННЯ ГУМАНІСТИЧНИХ ЦІННОСТЕЙ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ В ОСВІТНЬО-ВИХОВНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ.....	94
ОЛЕКСІЙЧУК З. ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ВПЛИВУ МУЗИКИ НА ЕМОЦІЙНІ СТАНИ ШКОЛЯРІВ.....	97
ОМЕЛЬЧУК О. ТРАНСФОРМАЦІЯ КОНЦЕПТУ Я-ПСИХОЛОГ У СТРУКТУРІ САМОСВІДОМОСТІ СТУДЕНТІВ ЗАКЛАДІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ.....	101
ПИЛИШОК Т. ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ МОТИВАЦІЇ НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ МАЙБУТНЬОГО ФАХІВЦЯ.....	104
ПИСЬМЕННА В. ОСОБЛИВОСТІ САМОСТАВЛЕННЯ У НЕЗАДОВОЛЕНИХ ВЛАСНОЮ ЗОВНІШНІСТЮ ДІВЧАТ.....	105
ПОДЕЙКО Л. РОЗВИТОК ПРОФЕСІЙНОЇ ІДЕНТИЧНОСТІ МАЙБУТНІХ ПСИХОЛОГІВ.....	109
РАБОВИЧ І. ОСОБЛИВОСТІ ДІАГНОСТИКИ ПРОЯВІВ ДЕВІАНТНОЇ ПОВЕДІНКИ У ПІДЛІТКОВОМУ ВІЩІ.....	111
РАБОВИЧ І. ПСИХОЛОГІЧНИЙ ІНСТРУМЕНТАРІЙ У КОРЕКЦІЙНІЙ РОБОТІ З ПІДЛІТКАМИ, ЯКІ МАЮТЬ ПРОЯВИ ДЕВІАНТНОЇ ПОВЕДІНКИ.....	113
РОМАНОВИЧ І. ПОПЕРЕДЖЕННЯ СУЇЦИДАЛЬНИХ НАХИЛІВ СЕРЕД СТАРШОКЛАСНИКІВ.....	116
РОМАНЮК В. ПСИХОЛОГІЧНИЙ ВЗАЄМОЗВ'ЯЗОК МІЖ РОЗВИТКОМ ЕМОЦІЙНОЇ СФЕРИ ПІДЛІТКІВ І ЇХ СОЦІАЛЬНОГО СТАТУСУ В ГРУПІ.....	120
СОСОНЮК О. РОБОТА ПСИХОЛОГА ЗАКЛАДУ ОСВІТИ ЩОДО РОЗВИТКУ ЕМПАТІЇ У ПІДЛІТКІВ.....	122
СТУПНИЦЬКА А., КОНОНЧУК А. ДОВІРА ЯК ОСНОВНА ФОНОВА ПЕРЕДУМОВА ВЗАЄМОДІЇ ВИКЛАДАЧА ТА СТУДЕНТІВ.....	125
СИРОТЮК А. ДЕПРЕСІЯ В УМОВАХ ПАНДЕМІЇ COVID-19.....	129
ТКАЧ О. ПСИХОЛОГІЧНЕ ДОСЛІДЖЕННЯ ЯВИЩА СОЦІАЛЬНОГО ВИГНАННІ В НАВЧАЛЬНОМУ СЕРЕДОВИЩІ.....	135
ЧЕРНИЖ Я. ОСОБЛИВОСТІ ЕМОЦІЙНОГО ІНТЕЛЕКТУ ПІДЛІТКІВ З ДЕВІАНТНОЮ ПОВЕДІНКОЮ.....	137
ЧИЧУК Ю. ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ СТРЕСОСТІЙКОСТІ СТУДЕНТСЬКОМУ ВІЩІ.....	140
ЧОРНОУС Я. ВПЛИВ ТРИВОЖНОСТІ НА НАВЧАЛЬНУ УСПІШНІСТЬ УЧНІВ....	142
ШЕПЕЛЬЧУК І. ЕМПІРИЧНЕ ВИВЧЕННЯ ОСОБЛИВОСТЕЙ СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНОЇ АДАПТАЦІЇ ДІТЕЙ 6-7 РОКІВ ДО УМОВ НУШ.....	144